

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Du, som gaaer ud fra den levende Gud

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Du, som gaaer ud fra den levende Gud", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 625. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid154950/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Arilds-Bjerge sammensank,
Stort fra Smaat var ei at kiende,
Virvar uden Maal og Ende!

2 Da udfoer Guds Aand og svæved,
Som en vinget Guddoms-Røst,
Vandet bølged, Klipper bæved,
Hjertet slog i Dybets Bryst,
Lys og Liv, deri begravet,
Skønhed ny opsteg af Havel!

3 Saa i Mennesket, fordærvet,
Er en Verden ødelagt,
Men ved *Jesu* Dyd forhvervet
Er Guds Aand med Skaber-Magt,
Hvor Han svæver, som paa Vinger,
Lys med Liv sig brat opsvinger!

4 *Hellig-Aand!* derfor vi bede
Trøstig nu i *Jesu* Navn:
Over os Du Vinger sprede,
Raade Bod paa alle Savn,
Vække Liv med Lys og Styrke,
Hvor kun før var Død og Mørke!

5 Aldrig trindt paa Jorderige
Meer forvirrel saae det ud,
Jord og Himmel dog opstige
Skal af Dybet paa dit Bud,
I det Blanke og det Bolde
Ægte Skønhed sig udfolde!

No. 360. *)

1 Du, som gaaer ud fra den levende Gud,
Aandernes Aand i det Høiel!

*) *Montgomerys* sO Spirit of the Living Gods efterlynet.

Menneskens Kiøn mod Guds eenbaarne Søn
Stridende staaer Dig for Øie,
Men for din Naade, o bliv dog her!
Natten er skummel og den er nær!

2 Tunger af Ild, og dog Prædiken mild,
Giv dem, Du salver og sender!
Saligheds Ord, i Apostlernes Spor,
Vandre til Jorderigs Ender,
Saa ingen Menneske-Fød har rørt
Pletten, hvor ikke dets Røst blev hørt!

3 Glæde og Lys med dem komme tilbyes,
Blomstre lad Muld, hvor de træde!
Styrke og Mod bringe Svaghed paa Fod!
Trøst finde Alle som græde!
Ved Evangeliets milde Røst
Miskundhed vaagne i hvert et Bryst!

4 Skin over Vang, som en Morgen med Sang,
Morgen i Mai naar det grønnes!
Lifligheds Magt giøre Dorskhed opvakt,
Saa paa Guds Naade der skjønnes!
Tonerne dybe i Gry og Kveld
Røre selv Hjertet, saa haardt som Fjeld!

5 Pindselig Daab, til Guds Herligheds Haab,
Folkefærd alle gienføde!
Tale og Skrift om vor Frelzers Bedrift
Blomstre som Roserne røde!
Livstræet skyde af Korsets Rod!
Smage lad Alle, vor Drot er god!

6 Saligheds Fryd, for Gienløserens Dyd,
Times lad Mennesker alle!
Faderens Raad og den *Hellig-Aands* Daad

Sammen i *Frelseren* falde!
Saa af det Hele, som Gud har skabt,
Gaaer kun Fortabelsens Æt fortabi!

No. 361. *)

- 1 Herlige Ting er talt om dig,
Zions Stad i Guds Vingers Skygge!
Herren, som ei fortaler Sig,
Sagde: her vil Jeg boe og bygge.
Grundvold din har Sandheds Dyd,
Ringmur din er Fred og Fryd!
- 2 Levende Vand i Strømme gaaer
Til hver Hytte fra Livets Kilde,
Kongeligt er hver Indfødts Kaar,
Sjæle-Glæde er dagligt Gilde;
Herren har fulgdod en Skik,
Skiaenker evig Lædske-Drik!
- 3 Har vi kun vundet Borgerskab,
Zion, indenfor dine Volde,
Os er al Verden intet Tab,
Prægtig kan vi dens Spot udholde,
Ægte Guld og evigt Ry
Findes kun i Herrens By!

No. 362. **)

- 1 Tusinde Hvirvler paa Tromme vi slaae,
Pharao bunded i Bølgerne blaa,
Heste og Vogne forgik med den Praler,
Vor Konge har vundet og Folket er frit,
Kæmper i Flok mod den himmelske Taler,
De mægte ei meget, de mægte ei lidt!

*) Kirke-Sangen »Glorious things of thee are spokens frit oversæt.

**) Moore's »Sound the loud timbrel o'er Egypt's dark seas efterlignet.